

7

AVG. Tam profecto a Vandalis, Finnis, Galindis, Vendenisque devictis Volusianus retulit illas appellationes, quam ab Etruscis superatis Q. Herennius Etruscus est cognominatus. Finii vero nomen, vel, ut alia multa, ipsum quoque ignoscit: vel Fenius est, ut apud Gruterum pag. 782. 10. FENIVS ACHILLEVS. At in tot certe filii nominibus mirum foret nullum apparere patrum: itaque Gallum interpretari Græcam Latinamque syllabam ΓΑΛ. & GAL. jus & ratio postulat: ut Treboniani Galli filius agnoscatur, *Galerius Finius Gallus Vindex Volusianus*, scriptoribus rerum Romanarum ignotus, ut alias dicemus.

Restat unum extremo, quod te moneam. Nosti COGNATVM? Frigidum illum Diarii textorem. Quæ Norisius objecit Eumenio, imperite ab eo objecta, a Cognato malitiose fuisse descripta nuper dixi. Hic senex placidissimus, Eumenioque ipso *εὐμενέστερος*, ex his gravissimum selegit, atque ut se malitiæ ac fellis expertem probaret, iterum descripsit: acerbissimumque id fore Eumenio, cum incredibili, ut apparet, animi voluptate dixit. Hunc locum autem si exceperis, opus illud quindecim dierum ne micam quidem habet, non dico eruditionis, qua semper caret, sed falis aut leporis. Crimen est autem illud huiusmodi. Cum exponeret Eumenius nummum singularem Antonino Principe conflatum, ΚΟΙΝΟΝ ΓΙ. ΠΟΛΕΩΝ. ΠΡΟΔΙΟΝ. ΚΑ. ΦΡΟΝΤΩΝΟC. ΑCΙΑΡΧΟΥ. ΚΑΙ. ΑΡΧΙΕ. ΓΙ. ΠΟΛΕΩΝ. qui nummus crucem fixerat Antiquariis: nam ad vocem illam ΠΡΟΔΙΟΝ tanquam ad scopulum omnes adhæserant: Eumenius felici Minerva sic interpungendum censuit. Π. ΡΟΔΙΟΝ. atque interpretandum, *Πρυτανέως Ροδίων*, idque egregie stabilivit. Tres omnino paginas illius nummi implet expositio. Ibi dicendum fuit aliquid de Asiarchis: quos quis est etiam tiro, qui non norit: cum de his ad fastidium tractent interpretes Actuum Apostolicorum? Itaque ex adversariis suis Eumenius, de modo, quo Asiarchæ eligebantur, non totidem quidem verbis, sed tamen iisdem sententiis nonnulla descripsit, quæ ille ex Valesio, ut Valesius ex Usserio acceperat. Quantumvis enim istud per se leve sit, tritum, ac pervulgatum, ac nullius fere eruditionis, commodum tamen visum ei est ad integram nummi expositionem. Hic furti Norisius Eumenium insinuat, idoneus scilicet accusator: cuius & historiam Pelagianam ex Transalpinis schedis consutam olim fuisse, ne ipse quidem fortassis Cognatus ignorat: & in recenti de Epochis opere, cum primum lucem aspexit, e grege avium pars suas agnovit, pars suas repetitum venit ingenti strepitu plumas. Sed maiore etiam stili acerbitate hoc ipsum, Norisii verba exaggerans, semel iterumque Cognatus inculcat. Eumenium *de alieno labore sibi famam parare, eruditorum sensa ac verba sibi sumere, tacitis auctorum nominibus: quippe qui viginti versus ipsos ex Valesio notis in Eusebium descripserit*. Nihil aliud iste reperit ab annis quatuor, quod reponeret objecto sibi ab Eumenio, quem imperite lacessiverat, gemino crimini: altero inscitiae in iudicio ferendo de operibus Augustino attributis: altero, adpersi hæretico dogmate Diarii. Tu, VALENS, & Cognatum mone, si pergat obstrepere, culicem, ut quidam docet, cap. VIII. libri III. Hexaëmeron, fugandum absinthio: & Norisium, Cuperum, aliosque similes, cave imiteris: quos amicus quidam noster antique & facete appellavit in litteratura scrutarios. Vale. Lutetiae Parisiorum, Idibus Quintil. MDCLXXXII.

